

Πανεπιστήμιο Νεάπολις Πάφος

Τμήμα Νομικής

**Υπεράκτιες εγκαταστάσεις και εκμετάλλευση της
υφαλοκρηπίδας: μια νομική προσέγγιση των
δραστηριοτήτων**

**Διατριβή η οποία υποβλήθηκε προς απόκτηση εξ
αποστάσεως μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών στο
Μεταπτυχιακό στο Διεθνές και Ευρωπαϊκό Δίκαιο των
Επιχειρήσεων (Εξ Αποστάσεως) στο Πανεπιστήμιο
Νεάπολις**

Θεοφάνης Κοσσυφίδης

Ιανουάριος 2023

Πνευματικά δικαιώματα

Copyright ©, **Θεοφάνης Κοσσυφίδης 2023**

Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος. All rights reserved.

Η έγκριση της διατριβής από το Πανεπιστήμιο Νεάπολις δεν υποδηλώνει απαραίτητως και αποδοχή των απόψεων του συγγραφέα εκ μέρους του Πανεπιστημίου.

Ή ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΔΗΛΩΣΗ

Ο Θεοφάνης Κοσσυφίδης, γνωρίζοντας τις συνέπειες της λογοκλοπής, δηλώνω υπεύθυνα ότι η παρούσα εργασία με τίτλο «*Υπεράκτιες εγκαταστάσεις και εκμετάλλευση της υφαλοκρηπίδας: μια νομική προσέγγιση των δραστηριοτήτων*», αποτελεί προϊόν αυστηρά προσωπικής εργασίας και όλες οι πηγές που έχω χρησιμοποιήσει, έχουν δηλωθεί κατάλληλα στις βιβλιογραφικές παραπομπές και αναφορές. Τα σημεία όπου έχω χρησιμοποιήσει ιδέες, κείμενο ή/και πηγές άλλων συγγραφέων, αναφέρονται ευδιάκριτα στο κείμενο με την κατάλληλη παραπομπή και η σχετική αναφορά περιλαμβάνεται στο τμήμα των βιβλιογραφικών αναφορών με πλήρη περιγραφή.

Ο Δηλών

Πίνακας περιεχομένων

Περίληψη

I- Εισαγωγικές παρατηρήσεις

II- Νομικό καθεστώς και ρύθμιση των δραστηριοτήτων

i. Δικαιώματα και υποχρεώσεις του παράκτιου κράτους

1. Η υφαλοκρηπίδα : περιοχή κυριαρχικών δικαιωμάτων
2. Προς μια έννοια της εκτεταμένης υφαλοκρηπίδας
3. Οι συνέπειες της επέκτασης για την Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη και την ανοικτή θάλασσα.

ii. Άλλα νομικά ζητήματα

1. Το νομικό καθεστώς των πλατφορμών ενόψει της μεγάλης ποικιλομορφίας τους
2. Εξομοίωση υπεράκτιων κατασκευών χωρίς πρόωση, με πλοία

III- Προστασία του περιβάλλοντος και δραστηριότητες

i. **Οι περιβαλλοντικές προκλήσεις των υπεράκτιων πετρελαϊκών δραστηριοτήτων**

1. Μια διαπίστωση
2. Λύσεις
3. Η υπόθεση του Deepwater Horizon

ii. **Επιπτώσεις στη θαλάσσια βιοποικιλότητα και την ανάπτυξή της**

1. Το παράδειγμα της σεισμικής διερεύνησης
2. Νομικές λύσεις

iii. **Πρόληψη της ρύπανσης, αποκατάσταση ζημιών και παροπλισμός των εγκαταστάσεων**

1. Από το ξεκίνημα με τη Σύμβαση της Γενεύης του 1958
2. Η Σύμβαση του Montego Bay ως κωδικοποίηση των κανόνων για τον παροπλισμό
3. Η υπόθεση του Brent Spar ή μια απεικόνιση της πολυπλοκότητας της διαχείρισης του παροπλισμού

IV- Συμπέρασμα

V- Βιβλιογραφικές πηγές

Όνοματεπώνυμο Φοιτητή: Θεοφάνης Κοσσυφίδης

Τίτλος Μεταπτυχιακής Διατριβής: Υπεράκτιες εγκαταστάσεις και εκμετάλλευση της υφαλοκρηπίδας: μια νομική προσέγγιση των δραστηριοτήτων

Η παρούσα Μεταπτυχιακή Διατριβή εκπονήθηκε στο πλαίσιο των σπουδών για την απόκτηση εξ αποστάσεως μεταπτυχιακού τίτλου στο Πανεπιστήμιο Νεάπολις και εγκρίθηκε στις [ημερομηνία έγκρισης] από τα μέλη της Εξεταστικής Επιτροπής.

Εξεταστική Επιτροπή:

Πρώτος επιβλέπων (Πανεπιστήμιο Νεάπολις Πάφος).....[ονοματεπώνυμο, βαθμίδα, υπογραφή]

Μέλος Εξεταστικής Επιτροπής:[ονοματεπώνυμο, βαθμίδα, υπογραφή]

Μέλος Εξεταστικής Επιτροπής:[ονοματεπώνυμο, βαθμίδα, υπογραφή]

Ευχαριστίες

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τον κ. Αναστάσιο Γουργουρίνη που με συνόδευσε κατά τη διάρκεια της εργασίας μου, η ευγένεια και οι πολύτιμες συμβουλές του οποίου μου επέτρεψαν να ολοκληρώσω την παρούσα διπλωματική διατριβή.

Περίληψη στα Ελληνικά

Οι υπεράκτιες πλατφόρμες πετρελαίου που βρίσκονται στην υφαλοκρηπίδα υπόκεινται σε ένα πολύπλοκο νομικό καθεστώς, το οποίο απορρέει από τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας (UNCLOS) και τη διεθνή νομολογία. Η UNCLOS προβλέπει ότι η υφαλοκρηπίδα ορίζεται ως η γεωγραφική περιοχή πέραν του εξωτερικού ορίου της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης (ΑΟΖ) έως το όριο όπου οι φυσικοί πόροι είναι τέτοιας φύσης που μπορούν να αξιοποιηθούν. Τα παράκτια κράτη έχουν αποκλειστικά δικαιώματα επί των έμβιων και μη έμβιων πόρων αυτής της ζώνης, αλλά πρέπει επίσης να σέβονται τους κανόνες της ανοικτής θάλασσας που ορίζονται στην UNCLOS, οι οποίοι περιλαμβάνουν κανόνες για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος και των έμβιων πόρων.

Συνεπώς, οι υπεράκτιες πλατφόρμες πετρελαίου στην υφαλοκρηπίδα υπόκεινται στους κανόνες για την εκμετάλλευση των φυσικών πόρων που ορίζονται στην UNCLOS, καθώς και στους κανόνες για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος και των έμβιων πόρων. Τα παράκτια κράτη έχουν την υποχρέωση να διασφαλίσουν ότι οι δραστηριότητες στις πλατφόρμες αυτές δεν προκαλούν μη αναστρέψιμη βλάβη στο θαλάσσιο περιβάλλον και τη βιοποικιλότητα. Οι πετρελαϊκές δραστηριότητες στην υφαλοκρηπίδα υπόκεινται επίσης σε κανόνες διαφάνειας και συμμετοχής του κοινού και τα παράκτια κράτη οφείλουν να ενημερώνουν τα άλλα κράτη και τη διεθνή κοινότητα για τις δραστηριότητες στις πλατφόρμες αυτές. Οι υπεράκτιες πλατφόρμες πετρελαίου στην υφαλοκρηπίδα υπόκεινται επίσης σε ευθύνη και αποζημίωση για περιβαλλοντικά συμβάντα. Τα παράκτια κράτη και οι πετρελαϊκές εταιρείες είναι υπεύθυνα για την αποκατάσταση των ζημιών στο θαλάσσιο περιβάλλον και τη βιοποικιλότητα και τα θύματα μπορούν να προσφύγουν σε εθνικά ή διεθνή δικαστήρια για αποζημίωση.

Με λίγα λόγια, οι υπεράκτιες πλατφόρμες πετρελαίου στην υφαλοκρηπίδα υπόκεινται σε ένα πολύπλοκο νομικό καθεστώς που απορρέει από την UNCLOS και τη διεθνή νομολογία. Τα παράκτια κράτη έχουν αποκλειστικά δικαιώματα στους έμβιους και μη έμβιους πόρους αυτής της περιοχής, αλλά πρέπει επίσης να σέβονται τους κανόνες της ανοικτής θάλασσας και τις υποχρεώσεις προστασίας του περιβάλλοντος. Οι πετρελαϊκές δραστηριότητες στην υφαλοκρηπίδα υπόκεινται σε κανόνες διαφάνειας, συμμετοχής του κοινού, ασφάλειας και πρόληψης περιβαλλοντικών συμβάντων όχι μόνο κατά τη διάρκεια της λειτουργίας τους, αλλά επίσης και ιδίως όταν φτάνουν στο τέλος της ζωής τους και πρέπει να παροπλιστούν. Σε περίπτωση περιβαλλοντικών συμβάντων, τα παράκτια κράτη και οι πετρελαϊκές εταιρείες είναι υπεύθυνες για την αποκατάσταση των ζημιών που προκαλούνται στο θαλάσσιο περιβάλλον και τη βιοποικιλότητα.

Λέξεις κλειδιά

Υπεράκτιες εγκαταστάσεις, Υφαλοκρηπίδα, Σύμβαση Δικαίου της Θάλασσας, Υδρογονάνθρακες, Υπεράκτιες πετρελαϊκές δραστηριότητες

Περίληψη στην Αγγλική Γλώσσα

Offshore oil platforms located on the continental shelf are subject to a complex legal regime arising from the United Nations Convention on the Law of the Sea (UNCLOS) and international case law. UNCLOS provides that the continental shelf is defined as the geographical area beyond the outer limit of the exclusive economic zone (EEZ) to the limit where the natural resources are of such a nature that they can be exploited. Coastal States have exclusive rights over the living and non-living resources of this zone, but they must also respect the rules of the high seas set out in UNCLOS, which include rules for the protection of the marine environment and living resources.

Offshore oil platforms on the continental shelf are therefore subject to the rules on the exploitation of natural resources set out in UNCLOS, as well as to the rules on the protection of the marine environment and living resources. Coastal States have an obligation to ensure that activities on these platforms do not cause irreversible damage to the marine environment and biodiversity. Oil activities on the continental shelf are also subject to rules on transparency and public participation, and coastal States are required to inform other States and the international community of activities on these platforms. Offshore oil platforms on the continental shelf are also subject to liability and compensation for environmental incidents. Coastal states and oil companies are responsible for repairing damage to the marine environment and biodiversity, and victims can take legal action in national or international courts for compensation.

In short, offshore oil platforms on the continental shelf are subject to a complex legal regime under UNCLOS and international jurisprudence. Coastal states have exclusive rights to the living and non-living resources of this area, but they must also respect the rules of the high seas and environmental protection obligations. Oil activities on the continental shelf are subject to rules of transparency, public participation, safety and prevention of environmental incidents not only during their operation, but also and especially when they reach the end of their life and have to be decommissioned. In the event of environmental incidents, coastal states and oil companies are responsible for repairing the damage caused to the marine environment and biodiversity.

Keywords

Offshore installations, Continental Shelf, Law of the Sea Convention, Hydrocarbons, Offshore oil activities